

Από τον **Χρήστο Επαμ. Κυργιάκη**

Δυο φορές και τρεις καιρούς, πριν από πολλά-πολλά χρόνια σε μια καταπράσινη κοιλάδα στους πρόποδες του ψηλού βουνού, ζούσαν τα πρόβατα.

Ήταν ευτυχισμένα γιατί ήταν ελεύθερα.

Έβοσκαν το χορτάρι της κοιλάδας, έπιναν το καθαρό νερό από το διπλανό ρυάκι, γεννούσαν τα αρνιά τους, τα τάιζαν με το γάλα τους και τα μεγάλωναν για να συνεχίσουν τον κύκλο της ζωής.

Τα καλοκαίρια με τις μεγάλες ζέστες, άραζαν κάτω από τους ίσκιους των φτελιάδων, τραγουδούσαν, έλεγαν ιστορίες, διάβαζαν και γενικά έκαναν ό,τι κάνει κάθε ξένοιαστο πρόβατο στη ζωή του.

Το χειμώνα με τα μεγάλα κρύα, είχαν το μαλλί τους να τα ζεσταίνει και τις μικρές σπηλιές στους πρόποδες του βουνού για να προφυλάσσονται από τις βροχές και τα χιόνια.

Στην άκρη της κοιλάδας είχαν χτίσει οι άνθρωποι τα σπίτια τους και έφτιαξαν ένα χωριό.

Οι άνθρωποι τα πήγαιναν καλά με τα πρόβατα. Πού και πού έδιναν στα πρόβατα λίγη τροφή κι εκείνα το ανταπέδιδαν με λίγο γάλα, όταν δεν το ήθελαν για τα αρνιά τους.

Κάποιοι άνθρωποι, από το σόι των τσοπαναράιων, άρχισαν να πονηρεύονται.

Σκέφτηκαν πως θα ήταν πολύ καλό γι' αυτούς να μπορούσαν να παίρνουν από τα πρόβατα όλο το γάλα και το μαλλί και, γιατί όχι, να σφάζουν και κανένα πρόβατο για να γεμίζουν τα τραπέζια τους.

Πήγαν λοιπόν και το ζήτησαν επίσημα από τα πρόβατα.

Τα πρόβατα αρνήθηκαν χωρίς δεύτερη κουβέντα και τα κριάρια μετέφεραν στους τσοπαναραίους την απόφασή τους.

Καθόλου δεν άρεσε στους τσοπαναραίους η άρνηση αυτή. Πώς ήταν δυνατόν τα πρόβατα να αρνηθούν την πρότασή τους; Στο κάτω-κάτω πρόβατα ήταν!

Γύρισαν πίσω στο χωριό, μαζεύτηκαν στο δικό τους καφενείο και άρχισαν να καταστρώνουν σχέδια για το πώς θα καταφέρουν να πείσουν τα πρόβατα να δεχτούν να τους δίνουν τα καλούδια τους, ακόμη και να θυσιάζονται, με τη θέλησή τους.

Κάποιος πρότεινε να φτιάξουν παιδικούς σταθμούς και σχολεία για τα μικρά αρνάκια. Άλλωστε αυτό το ζητούσαν τα πρόβατα εδώ και πολλούς αιώνες. Σε αντάλλαγμα θα απαιτούσαν από τα πρόβατα γάλα, μαλλί και μια θυσία το μήνα.

Στα σχολεία θα μπορούσαν να μάθουν στα αρνιά όλα εκείνα που χρειάζονταν ώστε μεγαλώνοντας να δίνουν στους τσοπαναραίους όλα όσα θα τους ζητούσαν χωρίς αντιρρήσεις.

Ένας άλλος είπε πως θα ήταν καλό να περιφράξουν σχεδόν όλη την κοιλάδα ώστε να μην μπορούν τα πρόβατα να βόσκουν σ' αυτήν, εκτός αν τους έδιναν γάλα, μαλλί και δύο θυσίες το μήνα.

Ακούστηκαν κι άλλες πολλές έξυπνες προτάσεις όμως όλες σταματούσαν σε κάποιο κομβικό σημείο.

Η άρνηση των προβάτων ήταν δεδομένη και δεδηλωμένη από πολύ παλιά.

Περισυλλογή έπεσε στο σόι των τσοπαναράιων μέχρι που ένας νεαρός τσοπάνης φώναξε γελώντας πονηρά και χαιρέκακα: **«Φόβος»**.

Του ζήτησαν να εξηγηθεί.

Τους εξήγησε πως μόνο με το φόβο θα μπορούσαν να κάμψουν την άρνηση των προβάτων.

Ναι αλλά τι θα τον προκαλούσε;

Ο νεαρός είχε έτοιμη την απάντηση.

Ο λύκος θα προκαλούσε το φόβο. Ποιος άλλος;

Να που όσα ξόδεψαν για να τον σπουδάσουν στο μεγάλο χωριό δεν πήγαν χαμένα.

Το λύκο τον είχαν χρησιμοποιήσει και οι πρόγονοι των τσοπαναράιων για να μπορέσουν να βάλουν χέρι στον πλούτο των προβάτων όμως απέτυχαν οικτρά. Όλοι γνώριζαν τον ταπεινωτικό διωγμό του λύκου από τα κριάρια ο οποίος ήταν και η αιτία που ο λύκος αποσύρθηκε στο βουνό χωρίς να ξαναενοχλήσει τα πρόβατα εδώ και πάρα μα πάρα πολλά χρόνια.

Ο νεαρός συνέχισε να εξηγεί το σχέδιό του.

Η ιστορική μνήμη των προβάτων της μεγάλης τους νίκης ενάντια στο λύκο είχε ατονήσει.

Αν ο φόβος του λύκου επικρατούσε τότε θα μπορούσαν οι τσοπαναράιοι να προτείνουν στα πρόβατα το μάντρωμα για να προστατεύονται.

Σε αντάλλαγμα θα απαιτούσαν και θα έπαιρναν το περισσότερο γάλα και μαλλί και πολλές θυσίες το μήνα. Αλλά το πιο πιθανό ήταν τα ίδια τα πρόβατα να τα πρόσφεραν χωρίς καμία αντίρρηση προκειμένου να προστατεύονται στο μαντρί από το λύκο.

Η ιδέα άρεσε πάρα πολύ στους τσοπαναραίους που ξέσπασαν σε χειροκροτήματα και εξουσιοδότησαν τον νεαρό να προχωρήσει άμεσα στην υλοποίηση του σχεδίου του.

Εκείνος το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να πάει στο βουνό για να βρει το λύκο.

Ο λύκος, στην αρχή αρνήθηκε γιατί θυμήθηκε την ντροπιαστική του ήττα όμως η επιμονή του νεαρού τσοπάνη και το επιχείρημα πως αποτελούσε μια πολύ καλή ευκαιρία για να εκδικηθεί τα πρόβατα και να τους καταφέρει επιβλητική νίκη, τον έπεισαν.

Από όσα μπορούμε να γνωρίζουμε το σχέδιο του νεαρού τσοπάνη μάλλον πέτυχε.

Άλλοι λένε πως πέτυχε προσωρινά και άλλη πως δεν υπάρχει περίπτωση τα πρόβατα να νικήσουν το φόβο του λύκου.

Οι τελευταίοι μάλλον ξεχνάνε πως αφού ο λύκος **νικήθηκε μια φορά** μπορεί να νικηθεί **και πάλι**.